

Ville Auvinen

9.10.2015



Ei ainoastaan leivästä

Suomessa eletään nyt vaikean ajan keskellä. Tosin ajan vaikeus on suhteellista. Monessa muussa maailman maassa oltaisiin äärettömän onnellisia, jos asiat olisivat niin kuin Suomessa. Pitkään kestänyt taloudellinen matalasuhdanne ja siitä johtuva yhä kasvava työttömyys ja köyhyys vaikuttavat kuitenkin satojen tuhansien suomalaisten elämään. Kun yhteiskunta joutuu samalla leikkaamaan palveluistaan, alkavat monessa perheessä elämän tukirakenteet horjua. Eivätkä ennusteet edes lupaa valoisampaa tulevaisuutta ainakaan lähivuosina. Lisäksi yhtäkkiä yllättänyt turvapaikanhakijoiden virta herättää monen mielessä levottomuutta ja pelkoa ja synnyttää jopa väkivaltaisia jännitteitä asiaan eri tavoin suhtautuvien välille. Meidän maattamme ja kansaamme ravistellaan.

Vaikean ajan keskellä kirkolla on erityinen etsikkoaikansa ja tehtävänsä. Kirkolla on tarjota ihmisten elämään sellaisia eväitä, jotka eivät ole riippuvaisia suhdannevaihteluista tai pakolaistulvistä. Kirkolla on tarjota enemmän kuin vain ajallista leipää. Jeesus sanoi, ettei ihminen elä vain leivästä

vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta. Sitä sanaa, evankeliumia Kristuksesta, kirkko on kutsuttu jakamaan. Kirkon sanoma syntien anteeksi-antamuksesta ja iankaikkisesta elämästä voivat luoda ihmisten sydämiin toivoa ja iloa, vaikka talousennusteet olisivatkin hälyttävästi miinuksella.

Yhteiskunnan tarjoamien tukiverkostojen heikentyessä kirkko ja sen diakoniatyö joutuvat ottamaan – tai saavat ottaa – yhä enemmän vastuuta eri tavoin vähäosaisten auttamisesta. Samoin seurakuntien ja kristillisten järjestöjen maahanmuuttajatyöllä on merkittävä rooli maahanmuuttajien vastaanottamisessa ja kotouttamisessa. Kirkkoa tarvitaan yhä kipeämmin auttamaan jokapäiväisessä elämässä selviämässä. Vastatessaan näihin haasteisiin kirkko ei saa unohtaa tärkeintä tehtäväänsä. Leivän jakaminen ei saa syrjäyttää evankeliumin sanan jakamista.

Suomen ev.lut. kirkon kotisivujen etusivulla (www.evl.fi) on sanottu ytimekkäästi: ”Yhteys armolliseen Juma-

laan antaa elämään kestävän perustan.” Kirkon perustehtävä on ennen kaikkea ohjata ihmisiä tähän yhteyteen. Kun sitten kotisivuilla rohkaistaan liittymään kirkkoon ja perustellaan, miksi kirkkoon kannattaa kuulua, nostetaan ensimmäiseksi – ja ehkä siis tärkeimmäksi – perusteeksi se, että kirkko on tasa-arvoinen. ”Kristinuskon sanoman ytimessä on vahva yhdenvertaisuuden säie.” Myöhemmin tekstissä kyllä todetaan kirkon perustehtävän olevan ihmisten kutsuminen armollisen Jumalan yhteyteen, mutta Kristuksen sovitustyöstä ei ainakaan selkeästi puhuta. Kristuksesta todetaan: ”Jeesus Kristus, hänen toimintansa ja opetuksensa on uskon ja pelastuksen lähtökohta.” Ristiä ei tekstistä löydy.

Sanoma ristikistä oli jo Paavalin aikaan hulluutta ihmisten mielissä. Siitä huolimatta Paavali ei halunnut vaieta siitä, vaan päinvastoin keskittyi nimenomaan sen julistamiseen. ”Kun tulin luoksenne, veljet, en julistanut Jumalan salaisuutta teille suurenmoisen puhetaidon tai viisauden keinoin. En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta” (1. Kor. 2:1–2).

Vaikean ajan keskellä kirkon on entistä kirkkaammin pidettävä esillä pelastuksen ja iankaikkisen elämän sanomaa. Kristuksen ristiä ei saa hävetä eikä siitä saa vaieta.

Kuva: Sinikka Ahvenainen

